

နိုင်ငံရေး
မတ်စာများ
မင်းသေ့

စာရေးသူ၊ ရေးခဲ့သမျှ နိုင်ငံရေး ဆောင်းပါးများကို စုစည်းလိုက်ပါတယ်။

ခေတ်အမြင်နဲ့ ၊ အပ်စပ်တဲ့ နိုင်ငံရေးရှုထောင့် တစ်ရပ်ကို တွေ့နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

နိုင်ငံရေးဆိုတာ၊ နိုင်ငံအရေး ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ယခု ထုတ်ဝေချက်၌ အကြောင်းအရာ စုံ နိုင်ပါတယ်။

ရှုထောင့်စုံနိုင်ပါတယ်။

နိုင်ငံရေးကို လေ့လာသုံးသပ်ဖို့ ၊ လက်တွေ့ ချဉ်းကပ်မှု လိုအပ်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

ဒါကြောင့်၊ နိုင်ငံရေးဖတ်စာများ လို့ ပညတ်လိုက်ပါတယ်။

မင်းသွေ

ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း

ပါမောက္ခပေါက်ော်လီယာက နိုင်ငံများ ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းတရား (၄) ချက်ကို ဖော်ခဲ့သည်။ ။

(၁) ပဋိပက္ခထောင်ချောက်

(၂) သယံဇာတ ကျိန်စာ

(၃) အိမ်နီးချင်းဆိုးနှင့် ကုန်းတွင်းပိတ်

(၄) အုပ်ချုပ်မှု ညံ့ဖျင်းမှု

စသည့် အချက် (၄) ချက်ဖြစ်သည်။ ။

အိမ်တစ်အိမ်မှာ ၊

- မိသားစုတွေ မညီမညွတ်ဖြစ်ရင်၊
- အိမ်ရှေ့ပူ၊ အိမ်နောက်မချမ်းသာ ဖြစ်ရင်၊
- လင်နဲ့ မယား မတည့်ရင်၊
- သားသမီးနှင့် မိဘ ကတောက်ကဆ ဖြစ်ရင်၊
- မောင်နှမအချင်းချင်း ရန်ဖြစ်နေရင်၊

အဲသည် အိမ် ဆင်းရဲသည်။ ။ ငွေကြေးချမ်းသာလျှင်လည်း ၊ စိတ်ချမ်းသာစရာ အကြောင်းမရှိ။ ငွေကြေး ချမ်းသာခြင်းသည် လည်း ၊ ကြာရှည်မြဲမယ် မထင်။ ထိုအကြောင်း ကြောင်းကြောင့်၊ မိသားစုတွင်း ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးတို့ ဘယ်သောအခါမျှ အလားအလာ မကောင်းနိုင်။ ဆိုးကျိုးများ သာ ဖြစ်ဖို့ များ သည်။ ။

ကွန်ဖြူးရှပ်က ပြောသည်။ ။ "မိသားစုဆိုတာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အခြေခံ

ယူနစ်" ဟူ၍ ။ မိသားစုသည် နိုင်ငံ၏ အခြေခံ ယူနစ်ဖြစ်သည် ။ မိသားစုမှ အိမ်ထောင်စုအသွင်သို့ ရောက်သည် ။ အိမ်တို့ စုစည်းနေထိုင်၍ ရွာ၊ ရွာမှ ၊ မြို့နယ်။ မြို့နယ်မှ ခရိုင်။ ခရိုင်မှ ပြည်နယ်၊ တိုင်း။ ပြည်နယ်၊ တိုင်းမှ ၊ နိုင်ငံ။ နိုင်ငံများမှ ကမ္ဘာကြီး.... စသည် ဖြင့်၊ တဖြည်းဖြည်းချင်း စုဖွဲ့နေထိုင်ကြရာမှ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်လာသည် ။ နိုင်ငံများ ဖြစ်လာသည် ။ မည်သို့သော အစုအဖွဲ့၊ တိုင်းနိုင်ငံကို ကြည့်သည် ဖြစ်စေ၊ မိသားစုတစ်စုက အခြေခံကျမြဲ။ ကျဆဲ။

စုဖွဲ့နေထိုင်ခြင်း

မိသားစုမှ ၊ ဆွေမျိုးစု။ ဆွေမျိုးစုမှ မျိုးနွယ်စု။ မျိုးနွယ်စုမှ လူမျိုးစု။ လူမျိုးစုမှ လူမျိုး။ လူမျိုးမှ နိုင်ငံ ဆိုသည့် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်တည်မှု ပုံစံရှိသည် ။ နိုင်ငံရေး ကိစ္စသည် လူမျိုးရေး ကိစ္စဖြစ်သည် ။ နိုင်ငံအတွင်းမှာ မှီတည်း နေ ထိုင်သည့် လူမျိုးများ ၏ အရေးကိစ္စဖြစ်သည် ။

လူ့အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုအဖြစ်၊ ကြီးမားလာသော လူအုပ်စုများ ၏ အကျိုးစီးပွားကို စီမံခန့်ခွဲရေးသည် ၊ အစိုးရ ကိစ္စဖြစ်သည် ။ အုပ်စုအချင်းချင်းအကြား၊ ပဋိပက္ခများ ဖြေရှင်းရေးသည် အစိုးရ အလုပ်ဖြစ်သည် ။ အစိုးရသည် ၊ လူမျိုးစုများ ကြီးပွားတိုးတက်ရေးကို စီမံရသည် ။ စီရင်ရသည် ။

အစိုးရ အလုပ်

ချုပ်လိုက်လျှင် အစိုးရအလုပ်သည် ၊

- လူအုပ်စုများ ၏ အကျိုးစီးပွားကို စီမံခန့်ခွဲရေး
- လူမျိုးစုများ အကြားက ပဋိပက္ခကို ဖြေရှင်းရေး
- ပြည်သူလူထုကြီးပွားအောင် အစီအမံများ ချမှတ်ရေး

ဟူ၍ အချက် (၃) ချက် ထွက်လာသည်။ ။

မတူကွဲပြားသော၊ လူမျိုးစုများ နေထိုင်ရာ နိုင်ငံ၌ ၊ ပဋိပက္ခများ ဒင်းကြမ်း ပြည့်လေ့ရှိသည်။ ။ မတူညီမှု၊ ကွဲပြားမှု များက၊ ပဋိပက္ခများ စုစုံရာဌာနဖြစ်သည်။ ။ ပဋိပက္ခများကြောင့်၊ အထွေထွေ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ကုန်သွယ်ရေးတို့ ပျက်စီးရသည်။ ။ ဤအကြောင်းသည် ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ။

အစိုးရသည် ပဋိပက္ခများ ၏ သဘာဝကို မသိလျှင်၊ နားမလည်လျှင်၊ မလေ့လာလျှင် ပဋိပက္ခများ ရှင်းရာ အကြောင်းမဖြစ်။ ပဋိပက္ခများ ထူထပ်ရာ အကြောင်းကိုသာ၊ အသစ်တစ်ဖန် ပြုစွမ်းသလို ဖြစ်မည်။ ပဋိပက္ခဖြေရှင်း ရေးနည်းနာများကို၊ လွဲမှားစွာ သုံးခြင်းက ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းဖြစ်သည်။ ။

နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်၌ ၊ Conflict Resoulution ဘာသာရပ် ရှိသည်။ ။ ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး ဘာသာရပ်ဖြစ်သည်။ ။ နိုင်ငံများ အကြား၊ လူမျိုးများ အကြား၊ အဖွဲ့အစည်းများ အကြား၊ အုပ်စုများ အကြား၊ ပဋိပက္ခဖြစ်ပွားခြင်းကို လေ့ လာပြီး၊ ဖြေရှင်းရေး နည်းနာများကို ဖော်ထုတ်သည်။ ။ ဆန်းစစ်သည်။ ။ အကြံပြုသည်။ ။ သုတေသနလုပ်သည်။ ။ ပဋိပက္ခတို့ ၏ အကြောင်းတရား ဇာစ်မြစ်ကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်သည်။ ။ ဤဖြစ်စဉ်ကို အစိုးရမင်းတို့ ရေရေ လည်လည် သိရမည်။ သို့မဟုတ်ပါ

က၊ နိုင်ငံက ဆင်းရဲမြဲ ဆင်းရဲလျက်သာရှိမည်။

အကျိုးစီးပွား စီမံခန့်ခွဲမှု

အစိုးရ အလုပ်သည် အကျိုးစီးပွားများကို စီမံခန့်ခွဲခြင်းဖြစ်သည် ။ အကျိုးစီးပွား ကိုယ်စီက နေရာဌာနတိုင်းမှာ ၊ နှစ်မြုပ်အခြေချလျက်ရှိသည် ။ အကျိုးစီးပွားများ ၏ အခြေခံသည် ၊ ရာထူးမှ လာသည် ။ လုပ်ပိုင်ခွင့်မှ လာသည် ။ အာဏာမှ လာသည် ။ အရင်းအမြစ်မှ လာသည် ။ နေရာဌာနအမျိုးမျိုးမှ လာသည် ။

အရင်းအမြစ်မှ လာသော အကျိုးစီးပွားကို ချဉ်းကပ်ကြည့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံက၊ သယံဇာတ သိပ်ပေါသည် ။ မြေပေါ်မြေအောက်၌ ထုလိုက်ထည်လိုက် ရှိသည် ။ မြင်ရသော၊ မမြင်ရသော သယံဇာတများကလည်း အပုံအပင်။ နှစ်မြုပ်နေသော၊ ဖော်ထုတ်နေသော၊ တူးဖော်ဖို့ လိုနေသေးသော သယံဇာတများက အများ အပြား။

သယံဇာအပေါ် မှီခိုသော စီးပွားရေး အမြတ်ကြောင့်၊ ပဋိပက္ခများ ကြာရှည်လာသည် ။ ကျောက်စိမ်းကြောင့်၊ သစ်ကြောင့်၊ ပတ္တမြားကြောင့်၊ ရွှေကြောင့်၊ ပယင်းကြောင့်၊ ကြေးနီကြောင့်၊ ရေနံကြောင့်၊ ကြောင့်.. ကြောင့်... ကြောင့်....။ သယံဇာတ ပဋိပက္ခများက၊ ယခုကလည်း ရှိသည် ။ ယခင်ကလည်း ရှိသည် ။ နောက်လည်း ရှိနေဦးမည်။

သယံဇာတ စီမံခန့်ခွဲမှုအပေါ်၊ ပိုင်နိုင်သော ပေါ်လစီ မရှိမှု၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အသက်မဝင်မှုများက၊ သယံဇာတ ကျိန်စာကို ဖန်တီးသည် ။ ပြည်သူက သယံဇာတကြောင့် မချမ်းသာဘဲ၊ သယံဇာတကြောင့်ပင် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ခြင်းကို ခံစားနေရသည် ။ ဤကား၊ မြန်မာပြည်၏ ဥပမာ။

အိမ်နီးနားချင်း

မြန်မာနံဘေးနားမှာ မိသားစုကြီး နှစ်စု ရှိသည်။ သမိုင်းနှင့်ချီသော ယဉ်ကျေးမှု သမိုင်းကြောင်းရှိသည့် မိသားစု ကြီးဖြစ်သည်။ အိန္ဒိယနှင့် တရုတ်တို့ ဖြစ်သည်။ လိုအပ်ချက်များ အရ၊ စိန်ခေါ်မှုများ အရ ရောပြွမ်းနေသော ဒေသရေးရာ အခြေအနေ။ လူဦးရေ အရ၊ သန်း ၂၀၀ ၀ ကျော် ပူးညှပ်ခံနေရသာ စိန်ခေါ်ချက်။ ဒီမိုကရေစီနှင့် အာဏာရှင်၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ချမ်းသာခြင်းအကြားက၊ မျှခြေပျက်မှု။ ဒေသတွင်း အခြေအနေက၊ မြန်မာအတွက် စိန်ခေါ်ချက်များ ရှိသည်။ ဤစိန်ခေါ်ချက်များ က ခေါင်းနှင့်ပန်း ပမာ။

ဆင်းရဲခြင်းကို နက်သထက် နက်စေနိုင်သလို၊ ဈေးကွက်အမြင်ဖြင့်၊ ကုန်ပစ္စည်းများ ရောင်းချရာ မဟာဈေးကွက်ကြီးအဖြစ် မြင်လျှင်လည်း ရသည်။ အိမ်နီးချင်း ဆိုးခြင်း၊ ကောင်းခြင်းက၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည် အစိုးရ၏ မူဝါဒရေးရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် ဆိုင်သည်။ သံတမန်ရေးရာ အရည်အချင်း နှင့် ဆိုင်သည်။ နိုင်ငံခြားရေး မူဝါဒအသစ် ဖြစ်ထွန်းရန်၊ အစိုးရသစ်၌ လိုသည်။

အုပ်ချုပ်မှု ညံ့ခြင်း

အစိုးရလက်တံများ တိုခြင်း ရှည်ခြင်းသည် ၊
ဈေးကွက်ဖွံ့ဖြိုးမှုအပေါ် သက်ရောက်သည်။ အစိုးရလက်တံများ သန်စွမ်းခြင်း၊ မသန်စွမ်းခြင်းသည် ၊ ဗျူရိုကရေစီယန္တရား နှင့် သက်ဆိုင်သည်။
။ အစိုးရ ပေါ်လစီနှင့်လည်း သက် ဆိုင်သည်။

ဒီမိုကရက်တစ် အင်စတီကျူးရှင်း၌ ၊ အုပ်ချုပ်မှု ကောင်းမွန်ခြင်းကို ဤသို့ သတ်မှတ်သည် ။

အစိုးရ လက်တံ တိုးပြီး၊ လက်တို့ ကြံ့ခိုင်လျှင် အုပ်ချုပ်မှု တော်သည် ။ အုပ်ချုပ်မှု ကောင်းသည် ။ နေရာတကာ အစိုးရလက်များ ရောက်နေခြင်းကို၊ အုပ်ချုပ်မှု ကောင်းခြင်းဟု မသတ်မှတ် မပညတ်။

လက်တံများက၊ နေရာတကာ ဖြန့်ကြက်နေပြီး၊ အားလုံးက ဖရိုဖရဲ၊ လျော့ရိလျော့ရဲ ဆိုလျှင်၊ အုပ်ချုပ်မှု ညံ့သည် ဟု ပညတ်သည် ။ အထူးသဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ နေပြီး၊ ပုဂ္ဂလိက လုပ်ပိုင်ခွင့် နည်းခြင်းကို ကြည့်နိုင်သည် ။ လျော့ရဲသော အစိုးရလက်တံများက၊ ဘေးနှုတ်ခမ်းများကို အနားမသတ်နိုင်။ အလုပ်များကို အလုပ်ဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်။ အဖြစ်လုပ်ပြီး၊ ခြစားမှုများ ပြည့်နက်စွာဖြင့်၊ အုပ်ချုပ်မှုကို လုပ်နေလျှင်၊ အစိုးရ ညံ့ သည် ဟု သတ်မှတ်သည် ။

ညံ့ဖျင်းသော အစိုးရစနစ်၌ ၊ နိုင်ငံဆင်းရဲသည် ။ အကျိုးရှိသူက လက်တစ်ဆုပ်စာမျှ ရှိပြီး၊ အကျိုးယုတ်သူက၊ ထု နှင့် ဒေး ဖြစ်လာသည်၊ ရလဒ်ကို ရသည် ။ နိုင်ငံချမ်းသာခြင်းသည် ၊ ပြည်သူ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်သည် ။ ဂျီဒီပီ တိုးခြင်းသည် ၊ နိုင်ငံတိုးတက်ခြင်းကို ပြသော ညွှန်းကိန်း ဖြစ်သော်လည်း ၊ ပြည်သူက ငတ်ပြီး၊ ဂျီဒီပီ ကိန်းဂဏန်းက ကြီးနေလျှင်လည်း ၊ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ဟု ဆိုနိုင်သည် ။

ပုဂ္ဂလိက လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို၊ မဖွံ့ဖြိုးစေသော အစိုးရလက်တံများ မဟုတ်ပါက၊ တိုင်းပြည် မွဲသထက် မွဲစေလိမ့်ဦးမည်။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် မွဲတေခြင်းသည် အတူယှဉ်စပ်၍ လာနိုင်သည် ။ ထို့နောက် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဘေးက နောက်က လိုက်လာနိုင်သည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ စီးပွားရေးပညာကို မသိလျှင်၊ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ နေရာတကာ ဝင်ပါနေချင်လျှင်၊ တိုင်းပြည် မွဲသည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ အုပ်ချုပ်မှု ညံ့လျှင်၊ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ မြို့မေတ္တာခံယူလွန်းလျှင်၊ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ ပဋိပက္ခဖြေရှင်းရေး မကျွမ်းကျင်လျှင် တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ။

အစိုးရမင်းတို့ ၊ အကျိုးစီးပွားများကို စီမံခန့်ခွဲမှု ညံ့လျှင်၊ တိုင်းပြည် ဆင်းရဲသည် ။

ဤကား၊ အုပ်ချုပ်သူနှင့် အုပ်ချုပ်ခံသူအကြား ယေဘုယျ နားလည်ထားရမည့် ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဖြစ်သည် ။

ညနေ ၆ ဝး ၂၄
၂၇ ၊ ဩဂုတ်၊ ၂၀၁၇

အစိုးရခြင်း အနုပညာ

အုပ်ချုပ်ရေးအတတ်က မလွယ်ကူ။ နိုင်ငံရေးကို အုပ်ချုပ်မှု အနုပညာလို့ ဖွင့်ဆိုတာ ရှိတယ်။ အစိုးရလုပ်ခြင်း အတတ်လို့ ပြောတာလည်း ရှိတယ်။ ဖွင့်ဆိုချက်တွေ တော်တော်များများ ရှိတဲ့ နေရာမှ ၊ ဒီရှုထောင့်က အစိုးရဖြစ်သွားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို ရည်ညွှန်းတာဖြစ်တယ်။ ကျနော်မှာ ၊ ယူဆချက် တစ်ခုရှိတယ်။

ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ချင်ရင်၊ အစိုးရ လုပ်တတ်အောင် ကြိုးစား။

အစိုးရမလုပ်တတ်ရင်၊ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ချင်စိတ်ကို သင်းသတ်ထား။

စွမ်းရည်ကမရှိ၊ ရွေးကောက်ပွဲက ဝင်ချင်သေး ဆိုရင်တော့ ပြည်သူ့ပြည်သားတွေ အတွက် သိပ်မဟန်။ အခက်အခဲတွေအကြားက၊ နိုင်ငံရေး ရုန်းထမှုကို လုပ်ခဲ့ရတဲ့ အစိုးရတွေကိုတော့ လျှော့ပြောရလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံရေး အလုပ်က၊ ရှုပ်တယ်။ ကျယ်တယ်။ နက်တယ်။ များ တယ် မဟုတ်လား။ သို့ပေမဲ့၊ အစိုးရဆိုတာ ဆင်ခြင်ပေးဖို့ အတွက် တည်ဆောက်ထားတဲ့ ယန္တရား မဟုတ်ဘူး ။ ပြည်သူ့အကျိုးကို ထိထိရောက်ရောက် စွမ်းဆောင်ဖို့ ၊ တာဝန်ပေးခြင်း ခံရတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရား။

ပြည်သူ့အကျိုးလို့ ပြောတဲ့ နေရာမှာ ၊ အဆင့်လိုက် ခွဲပြောရမယ်။ နောက်ပြီး တိတိကျကျပြောရမယ်။

အစိုးရ အလုပ်က အခြေခံ (၃) မျိုးရှိတယ်။

(၁) ကာကွယ်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေးတာဝန်

(၂) စီးပွားရေး တာဝန်

(၃) ဝန်ဆောင်မှု တာဝန် ဆိုပြီး၊ အကြမ်းဖျင်း (၃) မျိုးခွဲတယ်။

အမျိုးသား လုံခြုံရေး

ကာကွယ်ရေး နဲ့ လုံခြုံရေးက တူတယ်။ သို့သော် မတူဘူး။ သူတို့ ကို အပိုင်းလိုက် ခွဲပြီး၊ ကြည့်မှ ကောင်းတယ်။ နိုင်ငံတစ်ခုမှာ ၊ ကာကွယ်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေးက မရှိမဖြစ် တာဝန်ထဲမှာ ပါတယ်။ အရေးကြီးတယ်။ အရေးပေါ်လည်း ဖြစ်တယ်။ မပြတ်စောင့်ကြည့် ပြင်ဆင်ထားရမယ့် ကဏ္ဍဖြစ်တယ်။ တပ်လှန့်ပြီး၊ နိုးကြားထားဖို့ လည်း လိုတယ်။ ကာကွယ်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် ဆိုရင်၊ အမြဲရယ်ဒီ (အဆင်သင့်) ဖြစ်နေဖို့ လိုတယ်။ ဒါဟာ၊ နိုင်ငံတစ်ခုရဲ့ စစ်ရေးစွမ်းရည်နဲ့ လုံခြုံရေးကဏ္ဍ အဆင့်မြင့်မှုနဲ့ ဆိုင်တယ်။ အစိုးရတစ်ရပ် ဖြစ်လာရင်၊ ကာကွယ်ရေးနဲ့ လုံခြုံရေး အတွက် အဓိကတာဝန် ရှိတယ်။ အဓိက ဦးစားပေးလည်း ဖြစ်တယ်။ အမျိုးသား လုံခြုံရေး အတွက်၊ အမြော်အမြင်က၊ အစိုးရအတွက် သိပ်အရေးကြီးတယ်။

အစိုးရတစ်ရပ် ပီပြင်ခြင်း၊ မပီပြင်ခြင်းကို ပြည်သူတွေခံစားရတဲ့ ၊ စိတ်လုံခြုံမှုနဲ့ တိုင်းတာနိုင်တယ်။ သူတို့ ဘဝ အာမခံချက်ကို ဘယ်လောက် ကာကွယ်ပေးနိုင်သလဲ၊ သူတို့ ဓနဥစ္စာကို ဘယ်လောက် အာမခံချက် ပေးနိုင်သလဲ ဆိုတာတွေ ပါတယ်။ သွားရ၊ လာရ၊ နေရ၊ ထိုင်ရ၊ စားရ၊ သောက်ရတဲ့ နေရာမှာ ၊ လုံခြုံခြုံခြုံ ဖြစ်ချင်တယ်။ စိတ်မပူမပန် ဖြစ်ချင်

တယ်။ ဒါဟာ၊ သာမန်ပြည်သူရဲ့ အရိုးရှင်းသော အခြေခံမျှော်လင့်ချက်။
ချမ်းသာတာ၊ မချမ်းသာတာ အပထား။ စားရသမျှ၊ နေရသမျှလေးမှ စိ
တ်အေးအေးသက်သာ စားနေချင်တယ်။ နေချင်တယ်။ ဒါကို
လောဘကြီးတယ်လို့ ဆိုနိုင်မလား။ သို့မဟုတ်၊ ဒါဟာ ပြည်သူတစ်ယောက်
အတ္တကြီးခြင်းလား။ လောဘကြီးခြင်းလား။ ဒါဟာ၊ ပြည်သူရဲ့ အခြေ
ခံ လိုအပ်ချက် မဟုတ်ဘူး လား။

အမျိုးသား အကျိုးစီးပွား

ဒုတိယ ဦးစားပေးက၊ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွား။

နိုင်ငံတကာနဲ့ ယှဉ်ပြီး၊ ကိုယ့်နိုင်ငံရဲ့ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘယ်လို / ဘယ်ကဲ့သို့ မောင်းနှင်ချဲ့ထွင်မယ် ဆိုတာ၊ အစိုးရတစ်ရပ်ရဲ့ နိုင်ငံတကာအမြင်နဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ နောက်ပြီး၊ အဲဒီအစိုးရနံ့ဘေးမှာ ရှိနေတဲ့ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေရဲ့ အရည်အသွေး၊ ချဉ်းကပ်ပုံနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်။ နောက်ပြီး၊ ကိုယ့်နိုင်ငံသားတွေရဲ့ နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ ဖြန့်ကြက်ပြီး လူပေါ်လူဇော်လုပ်နိုင်ခြင်းနဲ့ ဆိုင်တယ်။ မြန်မာပြည်အတွက်က၊ နည်းကောင်းနည်းနိုင်ပေမဲ့၊ အလားအလာရှိတဲ့ မြန်မာတွေ အတော်များများ ရှိတယ်ဆိုတာကို၊ အစိုးရက မျက်လုံးလေး ပြူးကြည့်ရင် သိပ်ကောင်းမယ်။

ကိုယ်က၊ ကိုယ့်အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားကို ချဲ့မလား၊ အချဲ့ခံမလား ဆိုတာ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ်က မချဲ့ရင်တော့၊ အချဲ့ခံရမှာ ပဲ။ နိုင်ငံတကာမှာ ၊ မျက်နှာမဲ့နဲ့ ရှင်သန်လာရတာ ကြာညောင်းပြီ။ မြန်မာတို့ ၊ နည်းနည်း မော်ချင်တယ်။ သူတို့ ကို၊ ဒီခေတ်မှာ မော်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ လူကြားထဲမှာ ၊ မော်နိုင်အောင် အဆင့်မြင့်ပေးလိုက်ပါ။ လက်နက် တပ်

ဆင်ပေးလိုက်ပါ။ ဒါဟာ၊ နိုင်ငံရဲ့ အမျိုးသား အကျိုးစီးပွား ဖြစ်လာနိုင်
ကောင်းတယ်။

စီးပွားရေး ကိစ္စ။

အစိုးရတစ်ရပ်တက်လာရင်၊ အခြေခံ စားဝတ်နေရေး ဖူလုံအောင်
လုပ်ပေးဖို့ က အရေးကြီး တာဝန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါက ပြောစရာ မလို
လောက်အောင် သိဖို့ လိုတဲ့ အချက်။ ဒါပေမဲ့၊ အစိုးရက နေ့စဉ် ထမင်း
ထုပ် လိုက်ဝေပြီး ကျွေးဖို့ မဟုတ်ဘူး ။ မဆလ ခေတ်ကလို၊ သမဝါယမ
ဆိုင်တွေမှာ ၊ ဈေးသက်သာပြီး ခွဲတမ်းနဲ့ ဝေငှ ၊ ရောင်းချဖို့ လည်း မဟု
တ်ဘူး ။

အစိုးရ အလုပ်က၊ ငါးတစ်ကောင် ဖမ်းပြီး ကျွေးရမယ့် အလုပ် မဟု
တ်ဘူး ။ ကွန်ချက်ပြရမယ့် အလုပ်။ နောက်ပြီး၊ အစိုးရက ပြည်သူကို က
ရုဏာသက်ပြီး၊ အလှူပေးသလို လုပ်နေရမယ့် ကိစ္စလည်း မဟုတ်ဘူး ။
ကိုယ့်ထမင်းကိုကိုယ် ချောင်ချောင်လည်လည် ရှာစားတတ်အောင်၊ ရေခံ
မြေခံ ဖန်တီးပေးရမယ်။ လမ်းကြောင်း ပေးရမယ်။ ပွဲစား လုပ်ပေးရမ
ယ်။ ပြီးတော့၊ ထမင်းရှာစားတတ်တဲ့ အတတ်ကို၊ သင်ကြားနိုင်တဲ့ ပရဝု
ဏ်ကို ဖန်တီးပေးရ မယ်။ ဒါဟာ၊ ပြည်သူ့ အခြေခံစားဝတ်နေရေးအတွ
က်၊ လုပ်သင့်တဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ အဖြေဖြစ်တယ်။

ငွေကြေးကိစ္စ။

ပြည်သူက အလုပ်လုပ်တယ်။ ငွေရတယ်။ ရတဲ့ ငွေက၊ တန်ဖိုး မခိုင်

မာဘူး ဆိုရင်လည်း ၊ လုပ်အားတွေက သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်မှာ ပဲ။ ပြည်သူတွေက အဲလိုခံစားရမှာ ပဲ။ ဒီလိုဆိုရင်၊ လုပ်ချင်စိတ် ကိုင်ချင်စိတ် နည်းမယ်။ လုပ်လုပ်၊ မလုပ်လုပ် ဒီလောက်ပါပဲကွာ ဆိုပြီး၊ ယူဆလိုက်ကြရင် ကုန်ထွက်စွမ်းအား နိမ့်မယ်။ ထွက်လာတဲ့ ကုန်အထွက်ကလည်း ၊ အရည်အသွေး ကျမယ်။ အရေအတွက်ပါ ကျမယ်။

ငွေကြေးတန်ဖိုး၊ ငြိမ်ဖို့ ။ ငွေမာဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ ၊ အစိုးရက၊ ဘဏ်စနစ် ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ပြီး၊ ဗဟိုဘဏ်ကို စနစ်တကျ လုပ်ပိုင်ခွင့် ပေးရမယ်။ နောက်ဆုံး ဗဟိုဘဏ်က လွတ်လပ်ရမယ်။ ဒါမှ ကောင်းမယ်။ အရင်အစိုးရလို၊ ငွေလိုတိုင်း ငွေစက္ကူကို ပုံနှိပ်လိုက်မယ်ဆိုတဲ့ ဘောင်က နေထွက်ဖို့ လိုတယ်။ ဝါဒီက စက်ရုံတွေ အလုပ်မဖြစ်ရင် နေပါစေ၊ ငွေကြေး ထပ်ရှိကုန်ခြင်းကို၊ အတိုင်းအဆ နဲ့ လုပ်မှ ကောင်းမယ်။

စီးပွားရေး ကိစ္စမှာ ၊ ပြောရင်၊ ဟု° နေကောင်း ဟု° နေလိမ့်မယ်။ အခြေခံ လုပ်ရမယ့်၊ ကဏ္ဍတွေ ရှိတယ်။

- အလုပ်ခွင်နဲ့ အပ်စပ်တဲ့ အဆင့်မြင့် ပညာရေးကို ပြောင်းလဲဖို့ ၊
- အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းအတွက် ခွင်တွေကို ဖန်တီးပေးဖို့ ၊
- ကုန်ထုတ်စွမ်းအားဟာ၊ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဓနဥစ္စာကို စီရင်တဲ့ ကဏ္ဍဖြစ်လာဖို့ ၊
- နေထိုင်စရာ၊ နေရာ အတည်တကျ ရဖို့ ၊
- ရွှေတို၊ ငွေစလေးတွေ စုဆောင်းနိုင်ဖို့ ၊
- အချိန်တန်ရင် မီးဖိုချောင်မှာ မီးခိုးအူနိုင်ဖို့ ၊

- မနက်ဖြန်နဲ့ သန်ဘက်ခါအတွက် မကြောင့်ကြရတဲ့ ဝင်ငွေ ရှိ
ဖို့ ၊

ဒီလိုလေးတွေ၊ ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာ လို့
တွေးမိတယ်။ အပြောက လွယ်တယ်။ အလုပ်က ခက်တယ်။ ဒါပေမဲ့၊
ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ချင်သူတွေက၊ ခက်တဲ့ နေရာကိုမှ မှန်းကြတယ် မဟု
တ်လား။ ဒီတော့လည်း ခက်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ၊ ဆင်ခြေပြ
အာသာဖြေစကားတွေ ပြောဖို့ မလိုတော့ဘူး ထင်တယ်။

ဝန်ဆောင်မှုကိစ္စ။

ဝန်ဆောင်မှု ကိစ္စကို အမြဲကြည့်ရင်၊ ဗျူရိုကရေစီက ထိပ်ပိုင်းက ပါ
လာတာပဲ။ ကဏ္ဍခွဲအသီးသီး၊ နယ်ပယ်အသီး သီးအတွက်၊ ဝန်ဆောင်မှု
ကဏ္ဍမှာ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေဆဲ။ လိုအပ်ချက် ဆိုတာကတော့၊ အမြဲရှိ
နေတယ်။ သို့ပေမဲ့၊ အခုဖြစ်နေတာက၊ အခြေခံလိုအပ်ချက်ဆိုတာကိုက
ခြွင်းချက် ရှိတယ်။ ဝန်ကြီးဌာနတိုင်းမှာ ၊ ကိုယ်စီ ပြဿနာရှိတယ်။
တချို့ပြဿနာတွေက၊ ဝန်ကြီးဌာနချင်း ရန်စောင်နေလို့ ၊ ဖြစ်တာ။
တချို့က၊ အချိတ်အဆက် မရှိလို့ ဖြစ်တာ။ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မရှိလို့
ဖြစ်တာ။

အစိုးရအဆက်ဆက်က၊ ဝန်ထမ်း အရည်အသွေး မြှင့်တင်ရေးကိစ္စ
ကို၊ ဖောင်ကြီးနဲ့ ဇီးပင်ကြီးမှာ ပဲ လုံလောက်ပြီ ထင်နေတာ မှားတာပဲ။
ဝန်ကြီးဌာနတိုင်းက၊ ဝန်ထမ်းတွေက အနေကြာရင်၊ မေဂျာဖြစ်မြဲ ဖြစ်
နေတာပဲ။ အစွမ်းအစရှိတဲ့ သူကို၊ ကျော်တက်ခွင့် မပေးတာ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်
ပိုမပေးတာ သိပ်ရင်လေးစရာ ကောင်းတယ်။ မြန်မာပြည် အစိုးရသစ်အ
တွက်၊ တကယ် လုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေ အများကြီးရှိတယ်။

ကျနေတဲ့ ဆန္ဒသဘောအရ၊ ဗျူရိုကရေစီ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနဲ့ တရားရေး မဏ္ဍိုင်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား၊ မကိုင်တွယ်နိုင်တာကိုပဲ၊ ညံ့ဖျင်းမှုရဲ့ အစလို့ ဆိုချင်တယ်။ တရားရေး မဏ္ဍိုင်က၊ အားကိုး ယုံကြည်ချင်စရာ မကောင်း အောင်ကို ဖြစ်နေပြီ။ အဆိုးဆုံးက၊ ပြည်သူတွေ ရွံစရာကောင်းတဲ့ ၊ ယန္တရား အစိတ်အပိုင်းဖြစ်နေပြီ။ အားလုံးက၊ အမြီးကျက်၊ အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက်၊ ခေါင်းစားတွေသာ များ နေတယ်။ ရှေ့နေတွေလည်း ၊ စိတ်ဓာတ်အရ ပျက်နေပြီ။ တရားသူကြီးတွေကလည်း ၊ လက်သင့်ရာ စားတော်ခေါ်၊ တော်တော်များများက လောက်လောက် လားလား မရှိ။ လုပ်ထုံးတွေ ကိုယ်တိုင်မှာ လည်း ၊ ချွတ်ယွင်းချက် ရှိဆိုတော့ ၊ အမှားပေါ် အမှားဆင့်နေကြတယ်။ ဒါကို တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးလို့ ထင်မှတ်မှားနေတာကတော့၊ အတော် စိတ်ပျက်စရာ။

တကယ်တော့၊ ဒီစာက အစိုးရကို ဆရာလုပ်တဲ့ စာမဟုတ်။ ဤသို့လည်း ၊ မရည်ရွယ်။ ရည်ရွယ်စရာ အကြောင်းလည်း မရှိ။ အစိုးရဆိုတာက ၊ ငါသိ ငါတတ်လို့ အစိုးရလုပ်နေတာကွလို့ ခံယူတဲ့ လူတန်းစားတွေ ပြုစုနေတဲ့ နေရာ။ ပြည်သူကို၊ အစိုးရအလုပ်ကို နားလည်အောင် လုပ်ပေးရမယ်။ ဒါဟာ အရေးကြီးတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ ပြည်သူက ထိန်းကျောင်းတဲ့ အစိုးရ စနစ်ဖြစ်ဖို့ ၊ အရေးအကြီးဆုံးသော အခြေခံ ယူဆချက်ဖြစ်တယ်။

ပြည်သူက၊ အစိုးရ အလုပ်ကို နားမလည်ရင်၊ အစိုးရအတွက် အထောက်အကူ မဖြစ်ဘူး။ အစိုးရကိုလည်း ၊ ထိန်းကျောင်းဖို့ ၊ စဉ်းစားနိုင်စွမ်းရှိမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ပြည်သူက၊ အစိုးရ အလုပ်တွေမှာ ပါဝင်ဖို့ ဆိုရင်၊ အစိုးရအလုပ်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း၊ ပြတ်ပြတ်သားသား နားလည် သဘောပေါက်ထားမှ ရမယ်။ ဒါဟာ၊ ဒီမိုကရေစီမှာ အရေးကြီးတယ်။ အထူးသဖြင့်၊ ပြည်သူ့ပါဝင်မှု လို့ ခေါ်တဲ့ ၊ အခြေခံစံနှုန်းကို

အားဖြည့်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီအခြေခံအချက် အားကောင်းရင်၊ အာမခံချက်ရှိတဲ့ ဒီမိုကရေစီကိုရမယ်။ အဲ့လိုမှ မဟုတ်ရင်၊ ဘယ်ခရီးကို ရောက်ရောက် နောက်ပြန်ခေါက်နိုင်တယ်။

ကျနော်ကတော့၊ အစိုးရကို ထိန်းကျောင်းနိုင်သော၊ ပြည်သူ့အစိုးရ စစ်စစ်ဖြစ်ဖို့ လိုတယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အစိုးရလုပ်ခြင်း အတတ်ကို၊ ပြည်သူတွေ ယေဘုယျ သဘောပေါက်နားလည်ဖို့ လိုတယ်လို့ ယူဆပြီး ရေးလိုက်ပါတယ်။

၁၈၊ စက်တင်ဘာ၊ ၂၀၁၇

ည၊ ၁၁ ဝဲ ၁၁

လူတော်ကြောက်ရောဂါ

- * အစိုးရညံ့လျှင်၊ တိုင်းပြည် ညံ့သည် ။
- * ပြည်သူညံ့လျှင်၊ အစိုးရ ညံ့သည် ။
- * ပြည်သူသည် ၊ သူနှင့်တန်သည့် အစိုးရကို ရသည် ။

ဒီမိုကရေစီ၌ ၊ ပြည်သူသည် အရာအားလုံးကို ခြယ်လှယ်နိုင်သည် ။
အရေးအရာအားလုံး၌ ၊ ပါဝင်ပတ်သက်နိုင်သည် ။ ပတ်သက်ခွင့်လည်း
ရှိသည် ။ ဒီမိုကရေစီ၌ ၊ ပြည်သူဝင်ရောက်နိုင်သော လမ်းကြောင်းများ
များ လှသည် ။ ပါဝင်ခွင့်ရှိဖို့ ၊ ပါဝင်နိုင်စွမ်းရှိဖို့ နှင့် ပါဝင်ချင်ဖို့ ပဲ လိုသ
ည် ။

လမ်းကြောင်းများ

အသွင်ကူးပြောင်းရေး ကဏ္ဍ ပီပြင် လာလေလေ၊ ပြည်သူ့ပါဝင်မှု မြ
င့်လာရလေလေဖြစ်သည် ။ ပြည်သူသည် ၊ နိုင်ငံရေးပါတီအဖြစ် နိုင်ငံ
ရေး၌ ပါဝင်ပတ်သက်သည် ။ အရပ်ဘက် အဖွဲ့အစည်းအဖြစ်၊ ဝန်ဆော
င်မှုကိစ္စများ ၌ ပါဝင်ပတ်သက်သည် ။ သမဂ္ဂများမှ တစ်ဆင့်၊ ၎င်းတို့ အ
ကျိုးစီးပွားကို မောင်းနှင်သည် ။ တွန်းနိုင်အောင် လုံ့လ ထုတ်သည် ။

တက်ကြွလှုပ်ရှားသူများက၊ ပေါ်လစီကို လှုပ်သည် ။ နိုင်ငံရေးသမား
က၊ ပေါ်လစီကို ဝေဖန်သည် ၊ ထောက်ပြသည် ။ နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေး
သမားက၊ ပေါ်လစီကို ရွှေ့အောင်၊ နည်းပေါင်းစုံဖြင့် လုပ်သည် ။ နိုင်ငံ
ခေါင်းဆောင်က၊ ပေါ်လစီကို အသက်ဝင်အောင်၊ အကောင်အထည်ဖော်
သည် ။

"အ" နှစ်လုံး

နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေးသည် ၊ ပညာကိုဝင်ထားသူနှင့် အာဏာကိုဝင်
ထားသူတို့ ပေါင်းမိချိန်၌ အောင်မြင်လေ့ရှိသည် ။ အာဏာနှင့် အိုင်ဒီယာ
တို့ အကွဲအပြဲဖြစ်နေပါက၊ တည်ဆောက်ရေးလည်း မအောင်မြင်။ ပြုပြင်
ပြောင်းလဲရေးလည်း အရာမထင်။ ပညာသမားများ ဖြင့်၊ ဝန်းရံထား
သော အာဏာ ဖြစ်ပါက၊ ပေါ်လစီများ ပရမ်းပတာဖြစ် တတ်သည် ။ စေ
တနာတို့ သည် အရာမရောက်။ ဝေဒနာသာ ဖြစ်သွားတတ်ကြသည် ။

အမေရိကန် သမ္မတသစ် တစ်ယောက် တက်လာတိုင်း၊
လေ့လာဆန်းစစ်သူတို့ ကြည့်လေ့ရှိသည့် အချက်ရှိ သည် ။ ထိုသမ္မတ နံ
ဘေးမှာ ၊ မည်သို့သော လူများ ဖြင့် ဝန်းရံထားသနည်း ဆိုသည့်၊
အချက်ဖြစ်သည် ။ သမ္မတသစ်က၊ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တွေ၊ ပညာတတ်
တွေ၊ အထူးပြုသူခမိန်တွေကို ဘယ်လောက် စုစည်းသုံးစွဲနိုင်သလဲ၊ ဘ
ယ်လောက် ခေါ်ငင် ဝန်းရံထားနိုင်သလဲ ဆိုသည့်အချက်ကို ကြည့်သည်
။ သမ္မတနံဘေးက၊ လူအများက ဘယ်လိုလူစားတွေ ဆိုတာ ကြည့်ပြီး၊
သမ္မတသက်တမ်းအတွင်း အောင်မြင်နိုင်ချေ ရှိ / မရှိ ဟောကိန်း
ထုတ်ကြသည် ။

လူတော်ကြောက်ရောဂါ

မြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံ့ခေါင်းဆောင် အဆက်ဆက်၌ ၊ လူတော်ကြောက်ရောဂါ စွဲလေ့ရှိသည် ။ လူတော်ကြောက်ခြင်းသည် ၊ သူကိုယ်တိုင်က မတော်၍ လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ သံသယ များ ၍ လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ အတ္တကိုခွာ၍ ကြည့်နိုင်စွမ်း ပါးလျခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ရန် / ငါ စည်းကို ခွဲမကြည့်နိုင်၍ လည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။

ခေါင်းဆောင် အဆက်ဆက်၏ လူတော်ကြောက် ရောဂါကြောင့်၊ ထူးချွန်သူ၊ ထက်မြက်သူများ ဘေးစဉ်ထွက်ကုန် ကြသည် ။

- အချို့က ပြည်ပရောက်သည် ။
- အချို့က ချောင်ထိုးခံရသည် ။
- အချို့က တစ်ကိုယ်တော် တစ်သီးတစ်သန့် နေထိုင်သွားကြသည် ။
- အချို့က နှိပ်ကွပ်ခံရသည် ။
- အချို့က၊ အံလွဲသောနေရာ ဌာနများ ၌ အပို့ခံရသည် ။
- အချို့က နယ်ပယ် ပြောင်းကုန်ကြသည် ။
- အချို့က၊ ရေပုပ်အိုင် ဖြစ်သွားသည် ။

ပညာတတ်နှင့် ၊ အိုင်ဒီယာသမားတို့ ၏ နိဂုံးက မလှ။ အစိုးရ အဆက်ဆက်၌ နိဂုံးလှခဲ့သည့် ပညာတတ်များ အတော်ရှားသည် ။ ထိုအကျိုးဆက်က၊ သိသူတတ်သူများ အာဏာ အသိုင်းအဝန်းနှင့် ဝေးရာ ရောက်ကုန်သည် ။ ဝင်မလာချင်ကြတော့။ "မင်းခ ယောက်ျား၊ ကမ်းနား သစ်ပင်" ဟု မှတ်လာကြသည် ။ "မင်းဆို ကွင်းရှောင်မယ်၊ ထမင်းတောင် မ

စားချင်ဘူးလေး..." ဖြစ်လာသည်။ ။ နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးနှင့်၊ ပေါ်လစီ ဖြစ်စဉ်၌ ၊ ထူးချွန်သူများ ပါးလျက်ရှိသည်။ ။ ပေါ်လစီ ဖြစ်စဉ်ပါ ပျက်လာသည်။ ။ ခေါင်းဆောင်လုပ်သူ၏ စိတ်ထင်မြင်ချက်က၊ စီမံကိန်းဖြစ် လာသည်။ ။ မူဝါဒဖြစ်လာသည်။ ။ လူပေါ်အခြေခံသော အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်က၊ ကြီးသထက် ကြီးလာသည်။ ။

မြန်မာနိုင်ငံက၊ ယခုထက်ထိ ထိုကျင့်ထုံးကို မဖျောက်နိုင်သေး။ ဖျောက်ရကောင်းမှန်းပင် သိပုံမရ။ မူများကို၊ ဦးတည်ပြောနေသော်လည်း ၊ ပြတ်သားသော လုပ်ဆောင်ချက်များ မတွေ့ရ။ ပျော့တိလျော့ရဲရဲဖြင့်၊ နိုင်ငံတော် ယန္တရား ပုံမှန် လည်ပတ်နေနိုင်ရေးဖြင့်သာ လုံးချာလိုက်နေသည်။ ။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေး အတွက် အာရုံမစိုက်နိုင် ဖြစ်နေရသည်။ ။

ဝန်ကြီးများက၊ နိုင်ငံတော် လုပ်ငန်းစဉ်ကို ယေဘုယျသာ သိသည်။ ။ ကိုယ်တာဝန်ယူသည့် ဝန်ကြီးဌာနကို၊ ဘယ်နေရာက စ၍ ကိုင်ရမယ် မသိ။ တစ်ခုခုကို စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ရအောင်လည်း ၊ ၎င်းတို့ ခေါင်းဆောင်၏ အရိပ်က ကြီးလွန်း၍ တော်တော်များများက မဝံ့မရဲ။ လူတော်များကို သုံးချင်ကြသော်လည်း ၊ ကိုယ်နှင့် ပလဲနံပသင့်သူဖြင့်သာ နှစ်ပါးသွားကကြစမြဲ။

ယခင်က၊ လူတော်ကြောက်ရောဂါ ဖွဲ့ကပ်သည်။ ။ အခုလည်း လူတော်ကြောက်ရောဂါ ထပ်ပြန့်လာသည်။ ။ လူတော်များ ဘက်မှ လည်း ၊ အာဏာ အသိုက်အဝန်းနှင့် ဝေးဝေးနေချင်စိတ် ပြင်းထန်လှသည်။ ။ မြန်မာပြည်နိုင်ငံရေးက၊ လုပ်တတ်သူများက လုပ်ချင်စိတ် မရှိဖြစ်နေပြီး၊ မလုပ်တတ်သူများက လုပ်ချင်စိတ် ကဲနေခြင်း ဖြစ် သည်။ ။

လူတော်ကြောက်ရောဂါက၊ အဖွဲ့အစည်းတိုင်း၊ ဌာနတိုင်း၊ ပါတီတိုင်း၊ ဒေသတိုင်း၊ လုပ်ငန်းတိုင်း၌ ရှိသည်။ ။ မရှိသည် က ရှားသ

ည် ။ အနည်းအများ သာ ကွာသည် ။ လူတော်ကြောက်သူတို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာပါက၊ အနာဂတ်သည် ပျက်သည် ။ အတိတ်ကို ရေရွတ်၍ အာသာဖြေခြင်းဖြင့်သာ၊ သက်တမ်း ကုန်ကြရောမည်။

ဦး၊ ဗိုလ်၊ သခင် အကွဲ

ပညာနှင့် အာဏာတို့ ၏ အဟသည် ၊ ပါလီမန်ခေတ်က အစပြုသည် ။ ပညာတတ်၊ တက်ခန့်ကရက်များ နှင့် နိုင်ငံရေးသမားများ အကြား အကွဲအပြဖြစ်သည် ။ နိုင်ငံရေးသမားနှင့် စစ်သားများ အကြား ယုံကြည်မှု ပျက်လာသည် ။ နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေး၏ အဓိက အင်အားစု သုံးခု၏ လူမှုကော်စေး ပျက်လာသည် ။ ထို့ကြောင့် ကပ်အား၊ ကုတ်အား မကောင်းတော့။ တော်လှန်ရေးပြီးချိန်၊ တည်ဆောက်ရေး စရမည့် အချိန်၌ ၊ တော်လှန်ရေးတို့ တစ်ကျော့ပြန်လာသည် ။ သည် လိုနှင့်၊ အဆိုးကျော့သံသရာ စက်ဝန်းက မပြတ် လည်လာသည် ။ ယခုအချိန်ထိ ဖြစ်သည် ။

"ဦး" ဆိုသည် မှာ ၊ ဗျူရိုကရက်၊ တက်ခန့်ကရက်များ ။

"ဗိုလ်" ဆိုသည် မှာ ၊ ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်သား၊ စစ်သားများ ။

"သခင်" ဆိုသည် မှာ ၊ နိုင်ငံရေးသမားများ ။

သခင်များက၊ "ဦး" အုပ်စုကို၊ အချောင်သမား၊ အလိုတော်ရိများ ဟု ရိုးစွပ်သည် ။ ဗိုလ်များက၊ "သခင်" အုပ်စုကို၊ အတို့ အထောင်သမားများ ၊ လက်ကျောမတင်းသူများ ဟု သမုတ်သည် ။ သခင်များက၊ "ဗိုလ်" အုပ်စုကို၊ အကြမ်းပတမ်းဝါဒီများ ဟု ပညတ်သည် ။ "ဦး" အုပ်စုက၊ သခင်များကို၊ ပညာမတတ်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားမဲ့ ဝါဒီများ ဟု ထင် သည် ။ မြင်သည် ။ သည် လိုနှင့်၊ ယုံကြည်မှုစည်းများ ပျက်ယွင်းလာသည် ။

ထို့နောက်၊ အိုင်ဒီယောလိုဂျီ အကွဲအပြ အားကြီးလာသည် ။ ဝါဒရေး အကွဲအပြကြောင့်၊ ရန် / ငါစည်းဘောင် ကြီးလာသည် ။ တင်းလာသည် ။ သူ့လူ၊ ငါ့လူ ဖြစ်လာသည် ။ ဂိုဏ်းဂဏအကွဲအပြ ပြင်းထန်လာသည် ။ အုပ်စုဖွဲ့ တိုက်ခိုက်မှုများ ပို၍ မြှောင်ကျကျ ဖြစ်လာသည် ။ နိုင်ငံအတွင်း ၊ အထိန်းအကွပ်မဲ့လာသည် ။ ထို့နောက်၊ လက်နက်ကိုင် ပုန်ကန်မှုများ အသီးအသီးအသသ ထွေပြားလာသည် ။ သံသယများ နယ်ပယ်အနှံ့ ပြန့် ကုန်သည် ။ အုပ်စု၊ အဖွဲ့တူသူ အချင်းချင်းများ အကြား၌ပင်၊ သံသယမျက်လုံးများ ပြူးကျယ်ကုန်ကြသည် ။

မြန်မာလူမှု အသိုက်အဝန်းက၊ အတွင်းကျုံ့အမြင်များ ၊ အပိတ်စိတ်များ ထွေပြားကုန်သည် ။ ဒီလိုနှင့်၊ ကိုယ်တာကို၊ ကိုယ်လုံအောင် လုပ်လာကြသည် ။ လုံခြုံရေးသည် အဓိက ရှေ့တန်းရောက်လာသည် ။ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွား မပျက်သုဉ်းရေးကို ဦးထိပ်ထားလာကြသည် ။ အထွေထွေ စိုးရိမ်ချက်က၊ နိုင်ငံရေး အုပ်စုများ အကြား အမြစ်တွယ်လာသည် ။ ထို့နောက်၊ ခိုင်မာလာသည် ။ ယခု စိုးရိမ်ချက်၊ သံသယအမြစ်များကို တူး၍ မလွယ်တော့။

နိုင်ငံတော် စနစ်သစ်အတွက်၊ အမြစ်ဆွေးများကို တူးထုတ်ဖို့ ခက်လာသည် ။ အုပ်ချုပ်ရေးက ထိရောက်မှု နည်းလာသည် ။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးအတွက်၊ စိန်ခေါ်ချက်ဖြစ်လာသည် ။ အသိနှင့် အတတ်ချို့တဲ့ခြင်းက၊ သာမန်လူ တစ်ယောက်၌ မသိသာ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်၌ ဖြစ်လျှင်၊ သိသာသည် ။ အကျိုးအပြစ်ကြီးသည် ။

ပြဿနာ နှစ်ရပ်

အာဏာသမားနှင့် အိုင်ဒီယာသမားတို့ ၌ ၊ ပြဿနာနှစ်ရပ်တွေ့ရသ

ည် ။ အာဏာသမား တော်တော်များများက၊ အသိချို့သည် ။ အိုင်ဒီယာ
သမား တော်တော်များများက၊ လောက်လောက် လားလား၊ တစိုက်မတ်
မတ် ဖြစ်သူ များ လာသည် ။ ကြံ့ခိုင်သန်မာသော အိုင်ဒီယာသမားများ မ
ဟုတ်တော့။ ထောက်ပြဝေဖန်ချက်များက၊ ယေဘုယျ
အားထုတ်ချက်များ သာ များ လာသည် ။ ယေဘုယျများ ဖြင့်၊ ဘာမှ လုပ်
မရ။ ပြည်သူ့အတွက် ဖတ်ဖို့ ၊ မှတ်ဖို့ အသုံးတည့်ကောင်း တည့်နိုင်ပါလိ
မ့်မည်။ သို့သော်၊ အာဏာသမားအတွက်၊ ယေဘုယျသည် လက်တွေ့ အ
လုပ်မဖြစ်။

အိုင်ဒီယာသမားများက၊ ကိုယ်၏ အိုင်ဒီယာကို ကောင်းစွာ ပြင်ဆင်
ချက်ပြုတ်၍ ထုပ်ပိုးရန် လိုသည် ။ အာဏာ သမားများကလည်း ၊ မိမိနံ
ဘေးမှာ အိုင်ဒီယာများ ထုတ်လုပ်တတ်သည့် သတ္တဝါများ ဖြင့်၊ ဦးနှောက်
မုန်တိုင်း ဆင်နေရမည်။ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ရှာရမည်။ အ
နာနှင့် ဆေးတည့်အောင်ပေးရမည်။ ဆေးညွှန်းဖော်ခြင်းသည် ၊ အိုင်ဒီ
ယာသမား၏ အလုပ်ဖြစ်ပြီး၊ ဆေးကုခြင်းသည် ၊ အာဏာသမား၏ အ
လုပ်ဖြစ်သည် ။

မြန်မာနိုင်ငံ ကြုံနေရသည် က၊ ဆေးညွှန်းဖော်သူ နည်းနေသည် ။
ဖော်ထားသော ဆေးညွှန်းကောင်းများ ကိုလည်း ၊ အတ္တစည်းများကြော
င့်၊ ပါဝါကော်ရစ်ဒါပေါ်က ပုဂ္ဂိုလ်များက အသုံးမပြုကြ။ ပါဝါကော်ရစ်ဒါ
နံဘေးက၊ သူများ ကလည်း အိုင်ဒီယာ အရေခြုံများ သာများ သည် ။

ခြုံကြည့်လိုက်လျှင်၊ နှစ်ဖက်စလုံး၌ ပြဿနာရှိသည် ။ အာဏာသ
မားများက၊ လူတော်ကြောက်ရောဂါ စွဲကပ်နေသည် ။
အိုင်ဒီယာသမားများက၊ ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်၊ ယောင်ဝါးသာ များ နေသ
ည် ။ တော်တော်များများ သော အိုင်ဒီယာသမားများက၊ တစိုက်မတ်မ

တ် မရှိကြ။ အားထုတ်မှု ပါးလျလျ။ ရောကြိတ်သမားများက များ သည် ။ ယေဘုယျဖြင့်၊ ရွှီးနေ ဖြီးနေသူများက များ သည် ။ အချက်ကျကျ ဝေဖန်သုံးသပ် နိုင်သူများက၊ လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိကြ။ လုပ်ပိုင်ခွင့် ရှိသူများကလည်း ၊ ဇီးကွက်လောက်တော့ ငှက်တိုင်းလှပါတယ်လို့ သတ်မှတ်နေကြသလား မသိ။ တကယ်ကျွမ်းကျင်သူများ ၊ ဘေးရောက်နေသည် ။

ဆုံးရှုံးမှုလေလား....

ကျွမ်းကျင်သူများ အတွက် လက်ရှိ အခင်းအကျင်းက၊ နည်းနည်း ခံသာသေးသည် ။ ပြည်သူကို ၎င်းတို့ ၏ အိုင်ဒီယာနှင့် ဝေဖန်ချက်ကို ဖြန့်ချိရန် မီဒီယာ နှင့် အွန်လိုင်းဖြန့်ချိရေးစနစ် အားကောင်းလာသည် ။ ထိုသူများ ကြောင့်၊ ပြည်သူတွေက၊ အတော်အတန် မျက်စိပွင့်၊ နားပွင့်ဖြစ်လာသည် ။

သို့သော် မည်မျှပင်၊ အိုင်ဒီယာများ အားကောင်း သန်မာနေသည် ဖြစ်စေ၊ အာဏာသမားက လက်တွေ့ မသုံးပါ က ၊ အသွင်ကူးပြောင်းရေး နှေးဦးမည်။ ဝဲလည်လိုက်နေဦးမယ်။

ယခု မြန်မာ့ အသွင်ကူးပြောင်းရေး ခြေလှမ်းများကို၊ အာဏာသမားများ ၏ လူတော်ကြောက်ရောဂါက ခြိမ်းခြောက်နေသည် ။ ထို့ကြောင့်၊ အချို့သော အသွင်ကူးပြောင်းရေး ခြေလှမ်းများ ၊ ယိုင်လာသည် ။ နဲ့ လာသည် ။ မဝီမပြင်ဖြစ်လာသည် ။ ယောင်ပြခြေလှမ်းများ ဖြစ်လာသည် ။ တွန့်ဆုတ်သော ခြေလှမ်းများ ဖြစ်လာသည် ။ ပြည်သူအနေဖြင့်၊ တွန့်ဆုတ်မှုကို မမြင်ချင်သလို၊ ကြံ့ခိုင်မှုမဲ့သော ခြေထောက်များ လည်း ရှိမနေစေချင်ပါ။ ခြေခွင်နေသာ ခြေထောက်များ ဖြင့်၊ အသွင်ကူးပြောင်းရေးကို မလှမ်းမီဖို့ လိုသည် ။ ခြေများ မသန်လျှင်၊ အိုင်ဒီယာ ဒေါက်များ ဖြင့်၊

ထောက်မှ ကောင်းမည်။ အသွင်ကူးပြောင်းရေး ခြေလှမ်းများကို၊ ပညာ
ဒေါက်များ ဖြင့်၊ ထောက်ပြီး လှမ်းမှ ကောင်းမည်။ သို့မဟုတ်ပါက.....။

။

ညနေ ၅ ဝး ၂၄

၁၄ ၊ အောက်တိုဘာ ၊ ၂၀၁၇
